

Přátelé, účastníci našich závodů

Tak se nám to hezky rozběhlo – zvládli jsme zapojit mašinku do počítače, padly první rány, obsadili jsme našimi organizátory všechny připravené funkce a na prezenci se Sárka s Karlem zabíhají podle plzeňského vzoru. Ono se to nezdá až tak důležité, ale pokud se způsob prezence osvědčí, připravíme ji i na další naše závody 1. kategorie – tradiční GP Liberec, která bude v této hale v lednu! Bohužel, nebudeme ji moci použít na naši Libereckou ligu, jejíž druhé kolo se koná již příští týden na ZŠ Vrchlického. Naše nonstop střelení si vyžaduje vysokou míru flexibility – ale co vám budeme vyprávět, většina účastníků dnešních závodů to dobře zná! A malá poznámka - i když chvílemi při naší lize nevíme, kde nám hlava stojí, těší nás, že touto metodou uspokojíme všechny zájemce. Možná dobrá inspirace pro doma... Ale vraťme se k dnešnímu závodu.

Přípravy



Včera jsme měli připravenou velkou halu během hodiny – že by nový rekord? Ale potom jsme museli čekat skoro tři hodiny do 21 hodin, než nám uvolnili

malou halu a mohli jsme z ní udělat halu finálovou. A že to nebylo jednoduché – jednak zbylo už jen několik nejvytrvalejších liberečáků a druhak na nich bylo učinit takhle pozdě poměrně hodně záh rozhodnutí. Naposledy jsme tu byli někdy



v roce 1996, když jsme v ní stříleli rychlopalku na MČR (tenkrát se ještě střílela rychlopalka v rámci „velkého“ mistrovství – kdepak ty doby jsou). Ale to už zažil z dnešních pořadatelů málokdo (například pisatel těchto řádků) - a i když zažil, už si nic nepamatuje... Tak nakonec je rozhodnuto o tom, odkud kam se bude střílet, kam se postaví elektronika a kam stolky, ale to ještě není všechno. Jak s přívody elektriky, příchodem do sálu a hlavně – jak s těmi stojany! Jsou půjčené od biatlonistů, ale tam drží jen poměrně malé a lehké sklopy – kdyby to Fanda věděl, tak by dnes v noci klidně nespal. No, věříme, že bude spokojen a finálovou elektroniku na stojany dnes dopoledne zavěsí!

Jak se počítá

Domácí pořadatelé zvědavě okukují, jak se terče mágovi Kurečkovi protahují mašinkou a jdou poslušně rovnou do počítače. Pravda, před mnoha lety jsme měli něco podobného v programu Petra Klingera (jen to nešlo přímo, ale přes disketu!), ale od dob Skopového jsme si o tom mohli jen nechat zdát – v programu je převod jen z mašinek RIKA, zatímco my máme tyhle mrchy z Německa – jo, už jsme si vzpomněli, Dissag... No a aktuálně už tam těch terčů napochodovalo dost, tak musíme říci, že to opravdu funguje.

Konkurz

Rozhodli jsme se náš plátek oživit aktuálními pocity účastníků závodu! Redakce Zpravodaje proto vyhlašuje konkurz na reportérku – měla by zvládnout rozhovory, nahrát je a předat redakci. Pro rozhovory se střelci volit ty nejlepší (po dobrém výsledku jsou nejsdílnější), eventuelně pocity trenérů (zde by bylo asi lépe zjišťovat názory trenérů těch střelců, kterým se v závodě nedařilo – to by určitě okamžitě zvýšilo náklad našeho Zpravodaje), rozhodčích (u těch volit chvíle, kdy se ztratí příkladně nějaký terč nebo se neztratí, jen se neví, komu patří). Požadavky na reportérku jsou klasické – krásná, inteligentní, poslušná! Hlaste se v redakci...

A aktuálně

Nahoře na hale se instaluje pod dohledem Fandy Poláčka elektronika, pro ty, kteří vědí, že se dostanou do finále jedna informace – finále začne nástupem první disciplíny kolem 12,30...



A jak se daří závodníkům? Počkejte si na 03!